

Bruxelles, den 17. november 2023
(OR. en)

15525/23

COH 88

NOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Samhørighedspolitik og europæisk strategisk autonomi = Udveksling af synspunkter

På samlingen i Rådet (almindelige anliggender) den 30. november, hvor emnet er samhørighedspolitik, opfordres ministrene med ansvar for samhørighedspolitikken til på grundlag af formandskabets oplæg i bilaget til denne note at drøfte, hvordan samhørighedspolitikken kan bidrage til at fremme Den Europæiske Unions suverænitet og strategiske autonomi.

Baggrundspapir**til Rådet (almindelige anliggender), hvor emnet er samhørighedspolitik****"Samhørighedspolitik og europæisk strategisk autonomi"**

Den internationale åbenhed i de seneste syv årtier har været til stor gavn for EU og har gjort det muligt for EU at opnå en økonomisk vækst og en social velfærd, der ville have været umuligt at opnå med protektionisme eller med en Union med færre medlemsstater.

Den internationale åbenhed har imidlertid også lettet **udflytningsprocesser**, som har ført til, at vi har mistet markedsandele i strategiske sektorer, og har gjort os **alt for afhængige af tredjelande** på områder som energi, sundhedsforsyninger, digitale teknologier og fødevarer.

Samtidig har EU's konkurrencepolitik og bestræbelserne på at opnå solidaritet og lige muligheder i forbindelse med tildelingen af offentlig støtte og ressourcer ført til situationer, hvor **store virksomheder i EU ikke har været i stand til at konkurrere på lige vilkår med store internationale giganter**, som ofte modtager støtte fra de stater, hvor de er beliggende.

I dag fremhæver de geopolitiske, teknologiske og miljømæssige forandringer, vi gennemgår, behovet for, at vi griber ind over for denne tendens. Samtidig giver disse forandringer mulighed for at investere, tiltrække nye virksomheder og arbejdspladser til Europa, skabe velstand og mindske vores eksterne sårbarheder. Dette er blevet fremhævet i lyset af energi-, råvareforsynings- og inflationskrisen som følge af Ruslands invasion af Ukraine og i lyset af faren for en oliekrise som følge af den igangværende israelsk-palæstinensiske konflikt, men også i forbindelse med andre tidligere forsyningskriser, der har ført til brud i de internationale værdikæder.

Det er derfor stadig vigtigere, at **Den Europæiske Union er i stand til at udvikle en stærk, modstandsdygtig og fremadskuende industristruktur**, der sikrer, at den kan **beskytte sin suverænitet og øge sin autonomi** i situationer, hvor international ustabilitet smitter af på markeder. Med henblik herpå skal Unionen sikre, at store virksomheder i strategiske sektorer forbliver på europæisk jord, så de er i stand til at levere varer og tjenesteydelser, der er afgørende for fremtiden, og skabe strategiske arbejdspladser af høj kvalitet og med høj merværdi.

Den industrielle udvikling har ganske vist ofte fungeret som et instrument for territorial og regional udvikling, hvilket er samhørighedspolitikens endelige mål, jf. artikel 174 i TEUF. Industrien er som drivkraft for økonomisk aktivitet og beskæftigelse i stand til at vende udflytningstendenser, både mellem regioner i og uden for Unionen. Desuden har de store virksomheder den største kapacitet til at skabe arbejdspladser, investere i forskning, udvikling og innovation, konkurrere internationalt og skabe en drivkraft for udviklingen i de regioner, hvor de er etableret, og i andre regioner omkring dem ved at efterspørge mellemliggende produkter og tjenesteydelser. Den industrielle udvikling i store virksomheder i strategiske sektorer, der støttes af fondene under samhørighedspolitikken, vil således føre til en **bedre livskvalitet for borgerne med en højere grad af jobskabelse og større suverænitet i Unionen, hvilket også vil have en afsmittende virkning på alle EU's aktiviteter**. Den bidrager også til at øge de regionale økonomiers modstandsdygtighed ved at opbygge fremtidssikret industriel produktionskapacitet og fremtidssikrede værdikæder.

I den forbindelse **spiller samhørighedspolitikken en central rolle, da den kan bidrage til den strategiske autonomi og beskyttelsen af Unionens suverænitet gennem sine fonde**. Udviklingen af disse strategiske sektorer, der medfinansieres af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden eller Fonden for Retfærdig Omstilling, vil således igen bidrage til udviklingen af hver enkelt EU-region og EU som helhed.

I den forbindelse **kan samhørighedspolitikken finansiere virksomheder i en konkurrencedygtig industri, der er i stand til at handle på store internationale markeder**.

Det er ikke kun et spørgsmål om at udvikle en europæisk industri, men også om at gøre den **i stand til at konkurrere med internationale giganter i lande som USA og Kina**. Med henblik herpå er vi nødt til at kunne anvende samhørighedspolitikken, så store virksomheder i strategiske sektorer forbliver på europæisk jord og dermed også bidrager til at mindske regionale forskelle.

Det vil gøre det muligt for Den Europæiske Union **at mindske sin eksterne afhængighed af teknologier**, der kan erstatte råstoffer eller sektorer, hvor Unionen ikke har nogen konkurrencefordel. Det gælder f.eks. forurenende energikilder. Det kan også bidrage til **at mindske de risici, der opstår som følge af et eventuelt sammenbrud af internationale værdikæder** i tilfælde af konflikter eller internationale spændinger. På samme måde kan det bidrage til **at bekæmpe de risici, der opstår som følge af klimaændringerne**, ved at styrke en industri, der fokuserer på sektorer, som er rene og udleder færre drivhusgasser. Endelig vil det helt sikkert bidrage til **at skabe højt kvalificerede arbejdspladser, en høj marginal produktivitet og høje lønninger**, hvilket i sidste ende vil føre til en forbedring af borgernes livskvalitet.

På baggrund af ovenstående vil vi gerne benytte lejligheden til at overveje følgende spørgsmål på denne samling i Rådet (almindelige anliggender):

Hvordan kan samhørighedspolitikken bidrage til at fremme Den Europæiske Unions suverænitæt og strategiske autonomi på et tidspunkt, hvor det mere end nogensinde er nødvendigt at styrke den internationale konkurrenceevne for store virksomheder i strategiske sektorer som drivkraft for skabelse af arbejdspladser og velstand i alle regioner i Den Europæiske Union?
